

arbejdsgiverne alligevel ved, at de kommer til at betale, så presser man mere eller mindre arbejdsgiverne til at tage nogle elever. Det må man gerne gøre, men hr. Bruno Jerup skal også være klar over, hvem der kommer til at betale i sidste ende. Det er og bliver jo arbejdsgiverne, og når de kommer til at betale nogle ekstra udgifter, siger de: Jamen, vi kan lige så godt tage de elever. Dermed er der nogle andre, der bliver sat ud, og det glemmer hr. Bruno Jerup. Der er nogle andre, som allerede er beskæftiget på arbejdspladserne, der bliver arbejdsløse; den dialog har vi tidligere været inde på. Disse mennesker er der ikke plads til i erhvervslivet længere.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Nu behøver man jo ikke holde lange foredrag om, at i sidste instans kommer de værdier fra en produktion et eller andet sted – enten i det private eller det offentlige erhvervsliv – de værdier, der findes til fordeling, kommer et eller andet sted fra og skal så omfordeles; det behøver vi ikke snakke længe om. Så hvis hr. Jan Kjøpke Christensen spørger om, hvor pengene kommer fra, er det svaret, og så er vi helt med på at lave omfordelingssystemer, så det bliver sikret; ingen problemer med det.

Men det er lige præcis erfaringen fra 1980'erne, hvor det ikke så så ringe ud i alle perioder for erhvervslivet: Fordi der var arbejdskraft nok, fordi der var nok faglærte inden for alle områder, lod man være med at tage lærlinge ind f.eks. Man var ikke interesseret i at give praktikpladser, for det havde man ikke behov for, og det forholder hr. Jan Kjøpke Christensen sig ikke til.

Det nytter ikke noget, at man bliver ved med at snakke om alle mulige andre overvejelser. Man må forholde sig til det konkrete problem, og det er, at erhvervslivet ikke er i stand til at lave den uddannelsesmæssige planlægning, og den vil ikke blive forbedret af, at man gav dem nok så gode konkurrencevilkår, hvis de konkret ikke kan se noget formål med det. Det kan de jo ikke, for det eneste, de har brug for, er en konkret arbejdskraft. De er nødt til at have et pres, og det pres, hvor kommer det fra? Det kommer ikke fra konkurrencen. Jo, det kommer på det tidspunkt, hvor de står konkret og mangler faglært arbejdskraft, men på det tidspunkt skal de først til at uddanne den. De duer ikke til at planlægge.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg ved snart ikke, om jeg skal le eller græde. På de unges vegne kunne man måske godt le en smule, for det, vi hører Fremskridtspartiets ordfører sige her, er, at lærlinge skubber andre ud af arbejdsmarkedet. Og man kunne græde lidt på de faglærtes vegne, hvis lærlinge er så dygtige, at de kan skubbe dem ud fra arbejdsmarkedet. Mon ikke snart det går op for Fremskridtspartiet også, at det netop er et spørgsmål om kortsigtet politik, det, der gives udtryk for her i dag?

Det drejer sig jo om at tænke lidt længere, at sørge for, at der bliver uddannet nogle faglærte til at overtage det arbejde efter de mennesker, som til sin tid går på efterløn eller pension.

(Kort bemærkning).

Jan Kjøpke Christensen (FP):

Til Socialdemokratiets ordfører vil jeg sige, at når man har x antal timer i en virksomhed til beskæftigelse, og man dermed gennem tilskudsordninger bliver animeret til at få elever ind i den pågældende virksomhed, kommer der jo ikke flere arbejdstimer ud af den virksomhed. Arbejdsgiverne får jo ikke mere beskæftigelse, fordi de bliver presset til at antage flere. Når man er i den situation, er det klart, at så er der andre, der bliver skubbet ud af arbejdsmarkedet. Det er selvfølgelig noget, der også har store omkostninger for samfundet med arbejdsløshedsdagpenge osv. til følge og også de menneskelige omkostninger, der kommer til udtryk her.

Jeg mener, at det er og bliver en dårlig ordning, og jeg forstår faktisk også, at man kun vil forlænge denne konstruktion 1 år, fordi man er klar over, at der måske er noget andet, der skal til fremover.

Så vil jeg godt med hensyn til det tilskudspørge Socialdemokratiets ordfører: Hvorfor nedsætter man det tilskud? Jamen hvis det nu gik så godt, hvorfor bevarer man ikke det pågældende beløb, der allerede var på det tidspunkt? Hvorfor skulle det nedsættes? Det er jo inkonsekvent, og derfor vil jeg godt appellere til, at man også får det til at hænge sammen i en større helhed, og at man ikke bliver ved at køre frem med, at bare vi garanterer alle unge mennesker i dette land en uddannelse, så er det ligegyldigt, hvilken uddannelse de i øvrigt får, men bare de får en praktikplads, så er alt guld og grønne skove. Det er ikke tilfældet, og derfor må